

ἐκλογάς τῶν ἀναθεωρήσεων καὶ Ἐφημερίδων τῆς Γαλλίας Ὁ Φίλος τῆς Ὑγείας, ἐμπεριέχουσα ἄρθρα ἀφορῶντα τὰς ἰατρικὰς ἐπιστήμας Ἡ Ἐφημερίς τῶν παιδῶν καὶ ἡ Ἐφημερίς τῶν Ὀφελίμων Γνώσεων.

Ἡ φιλολογικὴ πρόοδος τῆς Πετροπόλεως δὲν εἶναι ὁμοία μὲ τὴν τῆς Μόσχας — Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην πρωτεύουσιν τῆς Ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος ἀξιόλογος Ἐφημερίς, τῆς ὁποίας τὰ δευτεῖα ἐπέχει ὁ κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενος Μοσχοβίτης Παρατηρητής. Τέσσαρες Ἐφημερίδες περὶ τῆς Γεωργικῆς ἐκδιδόμεναι εἰς τὴν πόλιν ταύτην φέρουσι μέγα ὄφελος εἰς ὅλον τὸ Ῥωσικὸν κράτος.

Τὸ 1822, ἠριθμοῦντο 350 ζῶντες συγγραφεῖς εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Τὸ 1837, ἐξεδόθησαν 723 ἔθνικὰ συγγράμματα, καὶ 777, τὸ 1838.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν δημοσίων βιβλιοθηκῶν τοῦ κράτους ἀναβαίνει εἰς 41, αἵτινες παρέχουσιν 90,000 τόμους. Ἀριθμοῦνται δὲ εἰς Ῥωσσίαν δώδεκα φιλολογικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ ἐταιρίαι.

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ.

Τὸ ὄνομα τοῦτο δίδεται εἰς φυσικά τινα σημεῖα, ἅτινα δεικνύουσι τὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ, καὶ τὰ μετέωρα, ὡς τὸν ἀνεμον, τὴν βροχὴν, τὰς τρικυμίας, τὸν πάγον, τὴν χιόνα κτλ.

Ὅτι τὰ προγνωστικά δὲν εἶναι πάντοτε ἀσφαλῆ, δὲν τὸ ἀρνούμεθα ἄλλ' ἂν καὶ δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ προείπη τις ἀκριβῶς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολὰς, διὰ διαφόρων μὲ ὅλον τοῦτο παρατηρήσεων γενομένων εἰς διάστημα πολλῶν χρόνων κατὰ συνέχειαν, καθὼς ἀκόμη καὶ διὰ τῶν ἐνδείξεων τοῦ θερμομέτρου καὶ βαρομέτρου, μετὰ μεγάλης πι-

Φαινολογίας δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ φαινόμενον ἤθελε γεννηθῆν εἰς τὰς διδομένας περιστάσεις, καὶ ὅτι αὕτη ἢ ἐκείνη ἢ μεταβολὴ εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν προάγει ἐξάπαντος τὰ ἀποτελέσματά της.

Τὰ σημεῖα δὲ ταῦτα διαιροῦνται εἰς γενικά καὶ ἰδιαίτερα.

Γενικά προγνωστικά τοῦ καιροῦ.

α. "Αν δὲν ἐγινε διόλου ἀνεμοταραχὴ πρὶν τῆς ἰσημερίας τῆς ἀνοιξέως, ἢ μετὰ τὴν ἰσημερίαν (τὰς 9 Μαρτίου), τὸ θέρος γενικῶς θέλει εἰσθαι ξηρὸν, πέντε εἰς τὰ ἕξ τοῦλάχιστον.

β. "Αν γίνηται ἀνεμοταραχὴ ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τὰς 7, 8 ἢ 9 τοῦ Μαΐου, τὸ θέρος θέλει εἰσθαι ξηρὸν, τοῦλάχιστον τέσσαρα εἰς τὰ πέντε.

γ. "Αν ἡ ἀνεμοταραχὴ γίνηται τὰς 14, 15 ἢ 17 τοῦ Μαΐου (καὶ ὄχι πρὶν), τὸ θέρος θέλει εἰσθαι πάλιν ξηρὸν, τέσσαρα εἰς τὰ πέντε.

δ. "Αν ἡ ἀνεμοταραχὴ γίνηται ἀπὸ τὸ δυτικὸν μέρος ἀπὸ τὰς 7 ἕως τὰς 10 τοῦ Μαρτίου, τὸ θέρος γενικῶς εἶναι ὑγρὸν, πέντε εἰς τὰ ἕξ.

ε. Μετὰ βροχερὸν φθινόπωρον καὶ γλυκὺν χειμῶνα ἔπεται ἀνοιξὶς ψυχρὰ καὶ ξηρὰ, καὶ ἄργεῖ πολὺ τὸ βλάστημα τῶν φυτῶν.

στ. Μετὰ πολλὰ βροχερὸν θέρος, ἔπεται πολλὰ αὐστηρὸς χειμῶν, διότι ἡ γενομένη ἀναθυμίασις ἀφαιρεῖ ἐξάπαντος πολλὴν θερμότητα ἐκ τῆς γῆς.

ζ. "Όταν οἱ γερανοὶ καὶ ἄλλα διαβατικά πτηνὰ φαίνωνται πολλὰ ἐνωρὶς τὸ φθινόπωρον, προμηνύουσι δυνατὸν χειμῶνα, διότι ἀποδεικνύεται ὅτι ἤρχισεν ἤδη εἰς τὰ βόρεια μέρη,

η. "Αν βρέχη πολὺ τὸν Μαΐον, θέλει βρέξειν ὀλίγον κατὰ τὸν Σεπτέμβριον.

θ. "Αν ὁ ἄνεμος φυσᾷ ἀπὸ τὰ νοτιοδυτικὰ μέρη τὸ θέ-

ρος ἢ τὸ φθινόπωρον, καὶ τὸ θερμότερον χαμηλόνη, πρέπει νὰ προσμένωμεν πολλήν βροχήν.

Γ'. Αἱ μεγάλαι ἀνεμοταραχαὶ καὶ αἱ μεγάλαι βροχαὶ διατηροῦσι πολλάς ἡμέρας ἢ πολλοὺς μῆνας, κατὰ συνέχειαν τὸν καλὸν ἢ κακὸν καιρὸν.

ια'. Ὅταν ὁ χειμὼν ἦναι πολλὰ βροχερός, ὁ ἐνιαυτὸς θέλει εἶσθαι ἄκαρπος.

ιβ'. Μετὰ αὐστηρὸν φθινόπωρον, ὁ χειμὼν εἶναι ἀνεμώδης.

ιγ'. Δείξεις τοῦ βαρομέτρου. Γενικῶς τὸ βαρόμετρον χαμηλόνει εἰς τοὺς ὑγροὺς καιροὺς καὶ ἀναβαίνει εἰς τοὺς ξηροὺς. Εἶναι ὑψηλότερον τὸν χειμῶνα ἢ τὸ θέρος· καὶ αἱ μεταβολαὶ αὐτοῦ εἶναι συχνότεραι, ὅταν ἐκ τοῦ ἐνὸς καιροῦ μεταβαίνωμεν εἰς τὸν ἕτερον, καὶ ἀκόμη, ὅταν αἱ ὥραι τοῦ ἐνιαυτοῦ ἦναι ὑποκείμεναι εἰς τρικυμίας. Εἰδικῶς δὲ ὁ ὑδράργυρος καταβαίνει ὅταν ὁ καιρὸς ἐτοιμάζηται διὰ βροχήν, καὶ ἀναβαίνει εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ καιροῦ, χαμηλόνει εἰς θερμὸν καιρὸν ἂν πλησιάσῃ τρικυμία, ἀναβαίνει τὸν χειμῶνα ἂν ἦναι κρύον, χαμηλόνει ἂν ὑπάρχῃ διάλυσις πάγου, καὶ ἀναβαίνει ἂν μέλλῃ νὰ γίνῃ χιῶν. Ὅταν ὁ ὑδράργυρος ἐξαίφνης πέσῃ εἰς τὸν χαλασμένον καιρὸν, ἢ ἀναβῇ ἐξαίφνης εἰς τὸν καλὸν καιρὸν, φαίνεται ὅτι οὔτε ὁ εἷς οὔτε ὁ ἄλλος θέλουσι διαρκέσειν ἐπὶ πολὺ. Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ, ἂν χαμηλόνη ἀργὰ καὶ βαθμηδὸν δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸν καλὸν καιρὸν, πρέπει νὰ προσμένωμεν πολλήν βροχήν καὶ μεγάλους ἀνέμους· ἂν ἀναβαίνῃ ἀργὰ καὶ βαθμηδὸν δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸν χαλασμένον καιρὸν, θέλει εἶσθαι καλὸς καιρὸς ἀκολούθως.

ιδ'. Βάλῃς μίαν βδέλλαν εἰς ὑέλινον ἀγγεῖον (πουκάλιον) περιεκτικὸν ἡμισείας λίτρας, καὶ γέμισον τὰ τρία τέταρτα αὐτοῦ μὲ ὕδωρ, καὶ σκέπασον αὐτὸ μὲ πανίον. Ἄν ἡ βδέλλα μένῃ εἰς τὸν πάτον ἐλικοειδῶς καὶ χωρὶς νὰ κινῆται, καλοκαιρία· ἂν ἀναβαίνῃ εἰς τὰ ἄνω, βροχή· ἂν φαίνεται εἰς ἀνησυχίαν, ἀνεμος· ἂν φαίνεται πολλὰ τετραγμῆνη καὶ

ἔξωθεν τοῦ ὕδατος, τρικυμία· ἄν, κατὰ τὸν χειμῶνα, μένη εἰς τὸν πυθμένα, κρύον· ἄν δὲ εἰς τὸ στόμιον τοῦ ἀγγείου, χιών.

Ἰδιαιτέρα Προγνωστικά τοῦ καιροῦ.

Α. Προγνωστικά τοῦ ἀνέμου. — Θέλει εἰσθαι ἄνεμος· Ὅταν ὁ ἥλιος ἀνατέλλῃ ὠχρὸς καὶ μένη ἐρυθροῦς μὲ πολλὰ μέγαλον δίσκον, καὶ ὁ οὐρανὸς ἦναι κόκκινος πρὸς βορρᾶν, Ἄν μάλιστα ὁ ἥλιος φαίνεται διακεχωρισμένος ἢ ἔχη παρήλιον (*), προμηνύεται μεγάλη τρικυμία. — Ὅταν ἡ σελήνη ἦναι πολλὰ τετραγαγμένη, καὶ ἔχη κοκκινωπὸν χρῶμα, ἢ τὰ κεράτιά της ἦναι ὀξέα καὶ μελανὰ, ἢ ὅταν περίξ αὐτῆς ἔχη καθαρὸν τινα καὶ κοκκινωπὸν κύκλον. Ἄν δὲ ὁ κύκλος οὗτος ἦναι διπλοῦς, ἢ φαίνεται τεθλασμένος προμηνύεται τρικυμία. — Ὅταν τὰ σύννεφα φεύγωσιν ἐλαφρῶς, ἢ φαίνωνται αἰφνηδίως πρὸς τὸ νότιον ἢ τὸ δυτικὸν μέρος, καὶ ἦναι ἐρυθρὰ ὡς ὁ οὐρανὸς, πρὸ πάντων τὸ πρῶν. Ἄν μετὰ μέγαλον ἄνεμον ἐξείφνης γίνῃ μικρὰ βροχὴ, καταπαύει ὁ ἄνεμος. Ἄν δὲ συμβῶσι ῥαγδαῖαι βροχαὶ μὲ ἀνεμοσαραχάς, ἢ τρικυμία εἶναι εἰς τὸ τέλος τῆς. — Ὅταν τὰ θαλάσσια πτηνὰ συνενόνωνται καὶ περιπατῶσιν εἰς τὸ παραθαλάσσιον, πολλὰ πρῶν μάλιστα· ὅταν οἱ ἄγριοι χῆνες πετῶσιν ὑψηλὰ καὶ πολλοὶ ὄμοῦ· ὅταν αἱ νῆσσοι τοῦ αἰγιάλοῦ φαίνωνται τετραγαγμέναι, κτλ. κτλ.

Β'. Προγνωστικά τοῦ φύχου καὶ πάγου. Ὅταν οἱ ἄγριοι χῆνες καὶ ἄλλα διαβατικά πτηνὰ φαίνωνται πρὸ τοῦ καιροῦ των, τὰ μικρὰ πουλῖα συνενόνωνται κατ'ἀγέλας, ὁ δίσκος τῆς Σελήνης φαίνεται λαμπρὸς, ὁ οὐρανὸς λάμπη ἀπὸ ἀστρα, μικρὰ σύννεφα κινῶνται χαμηλὰ πρὸς βορρᾶν, ὑπάρχη πολλὰ λεπτὴ χιών καὶ τὰ σύννεφα συσσωρεύωνται ὡς βράχοι· τελευταῖον δὲ ὅταν τὸ

(*) Παρήλιος λέγεται ὁ ἀκτίκρυ ἢ πλησίον τοῦ ἡλίου σχηματιζόμενος εἰς τὰ νέφη ἐκ τῆς ἀντανακλάσεως τῶν ἀκτίων ψευδῆς ἡλίου.

Θέρος ἦναι βροχερόν καὶ κρύον, τὸ φθινόπωρον γλυκὺ, κτλ. κτλ.

Γ. Προγνωστικὰ τῆς διαλύσεως τοῦ πάγου — Ὅταν πίπτῃ πολλὴ χιών μὲ νότιον ἄνεμον· εἰς τὸν κρύσταλλον γινῶνται τριξίματα· ὁ ἥλιος φαίνεται ὡς βρεγμένος εἰς τὸ ὕδωρ· τὰ κεράτια τῆς σελήνης δὲν ἦναι ὀξέα, καὶ ὁ ἄνεμος κινῆται πρὸς νότον ἢ μεταλλάσσει συχνά.

Δ. Προγνωστικὰ τῆς ξηρασίας — Ὅταν ὁ καλὸς καιρὸς διαρκῆ μίαν ἐβδομάδα, καὶ ὁ ἄνεμος ἦναι πρὸς μεσημβρίαν· ὅταν ὁ Φεβρουάριος μὴν ἦναι ὅλως διόλου καλὸς· ὅταν εἴκοσι τέσσαρας ὥρας ἀπὸ τὸν καλὸν καιρὸν φανῇ ἀστραπὴ (καὶ ὄχι πρῖν).

Ε. Προγνωστικὰ τῆς βροχῆς — Ὅταν τὰ σύννεφα συσσωρεύωνται καὶ ὁμοιάζωσι μὲ βράχους ἢ ὄρη ἅτινα ἤθελον πέσει τὸ ἕν ἐπὶ τοῦ ἄλλου· ὅταν ἔρχωνται ἐκ νότου καὶ ἀλλάζωσι συχνά διεύθυνσιν, καὶ ὅταν ἦναι πολυάριθμα τὸ ἐσπέρας, πρὸς τὸ βορειανατολικὸν μέρος, γενικῶς ὑπάρχει βροχὴ. Ἄν ἔρχωνται ἐξ ἀνατολῶν καὶ ἦναι μαῦρα, βροχὴ τὴν νύκτα· ἂν ἔρχωνται ἐκ δυσμῶν, βροχὴ τὴν ἐπαύριον· ἂν ὁμοιάζωσι μὲ θυσάνους μαλλίου, βροχὴ μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας· ἂν συνάγωνται περὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος, μεγάλη τοικυμία καὶ βροχὴ τὴν νύκτα. Ἄν ἔβρεξε πολὺ εἰς τινα τόπον πλησίον ἐκείνου ὅπου εὐρισκόμεθα, θέλει γίνεαι τοικυμία μὲ βροχὴν εἰς τὸ μέρος μας· ἂν ἡ βροχὴ ἀρχίσῃ μίαν ἢ δύο ὥρας πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν καλοκαιρίαν τὸ μεσημέριον· ἂν δὲ βρέχῃ μίαν ἢ δύο ὥρας μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, θέλει βρέξειν ὅλην τὴν ἡμέραν. Προμηνύεται δὲ βροχὴ ἀκόμη καὶ ὅταν τὸ οὐράνιον τόξον φαίνεται μετὰ μακρὰν ξηρασίαν, ὅταν αἱ ὀμίχλαι ἦναι ὑψηλότεραι παρὰ τὸ σῦνηδες, ὅταν ὁ ἥλιος ἦναι σκοτεινὸς καὶ ὡς βρεγμένος εἰς ὕδωρ, ὅταν ἡ σελήνη ἦναι ὠχρὰ, καὶ τὰ ἅκρα τῆς δὲν ἦναι ὀξέα· καὶ ἂν μάλιστα φαίνεται μόνον τὴν τετάρτην ἡμέραν μὲ νότιον ἄνεμον, προμηνύεται πολλὴ βροχὴ διὰ τὸν μῆνα. Ἀκόμη δὲ καὶ ὅταν τὰ ἅ-

ερα ἦναι ἐν γένει καὶ ὠχρὰ, ἔχουσιν εἰς τὰ περίξ κύκλον τινὰ καὶ λάμπωσιν ἀδυνάτως. Προσέτι δὲ δένδρα τινὰ συστέλλουσι τὰ φύλλα των ὅταν πλησιάζῃ ἡ βροχὴ, καθὼς ἀκόμη οἱ γλάροι καὶ τὰ ὑδατώδη πτηνὰ ἀφίνουσι τὴν θάλασσαν καὶ ἔρχονται εἰς τὴν ξηρὰν, τὰ δὲ πτηνὰ τῆς χέρσου, οἱ χῆνες, καὶ αἱ νῆσσαι ρίπτονται εἰς τὴν θάλασσαν μὲ μεγάλας φωνὰς καὶ κινήσεις, αἱ δὲ κίσσαι καὶ οἱ κορακίαι συνάγονται ὁμοίως μὲ φωνὰς· οἱ ἔρωδιοὶ (ὄρνεόν τι) καὶ εἶδη τινὰ ἰέρακος πετώσι χαμηλά· αἱ χελιδόνες εἰέρχονται ταχέως διὰ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων· αἱ περιστερὰ καὶ αἱ ἀλεκτορίδες φυλάττουσι τὰς κοίτας των· τὰ ἡμερωμένα πτηνὰ κυλίουται εἰς τὴν ἄμμον κτυπῶντα τὰς πτέρυγας των· οἱ ὄνοι ὀγγῶνται πλειότερον παρὰ τὸ σῦνηθες· οἱ βόες ἀνοίγουσι τὰς μυκτῆράς των, κυττάζουσι πρὸς νότον, καὶ πλαγιάζουσι καὶ γλείφονται· οἱ ἵπποι χρεματίζουσι δυνατὰ καὶ πηθαῖουσιν· οἱ γάτοι φέρουσι τοὺς πόδας των εἰς τὰ ὦτα· οἱ κύνες διορύσσουσι τὴν γῆν· οἱ σκώληκες ἐξέρχονται ἐκ τοῦ χώματος μὲ ἀφθονίαν· αἱ μυῖαι εἶναι πλέον ἐνοχλητικαὶ καὶ πειρακτικαί· οἱ μύρμηκες καὶ αἱ μέλισσαι σπεύδουσι ταχέως εἰς τὰς κατοικίας των· τὰ ξύλα φουσκόνουσιν· αἱ χορδαὶ τῶν Μουσικῶν ὀργάνων φουσκόνουσι καὶ θλῶνται· τὰ πανία τῶν πινάκων καὶ τὰ διὰ τὴν ζωγραφικὴν χαρτία συστέλλονται· τὸ ἅλας γίνεται ὑγρὸν καὶ αἱ λίμναι λασπώδεις καὶ συγκεχυμέναι· οἱ δὲ πάσχοντες ἐκ τῶν ρευματισμῶν καὶ οἱ πληγωμένοι ὑποφέρουσι δεινοὺς πόνους, οἱ μὲν πρῶτοι εἰς τὰς ἀρθρώσεις, οἱ δὲ δεῦτεροι εἰς τὰ κτυπημένα μέρη τοῦ σώματος.

Προγνωστικὰ τοῦ καλοῦ καιροῦ.— Ὅταν ὁ ἥλιος ἀνατέλλῃ καθαρὸς, εἰς καθαρὸν οὐρανὸν, τὰ σύννεφα ἅτινα τὸν περικυκλοῦσιν εἰς τὴν ἀνατολήν του φεύγουσι πρὸς δυσμὰς, ἔχη περίξ ἑαυτοῦ τακτικὸν τινὰ κύκλον, καὶ τέλος, ὅταν δύῃ ἐντὸς ἐρυθρῶν συννέφων. Ὅταν λαμπρὸς τις κύκλος ἦναι περίξ τῆς πανσελήνου, αἱ κηλίδες τῆς σελήνης φαίνονται ἀρκετὰ, τὰ κέρατά της ἦναι ὀξέα τὴν τετάρτην ἡμέραν, καὶ ὁ δίσκος της λάμπῃ τρεῖς ἡμέ-

ρας πρὸ τῆς μεταβολῆς τῆς σελήνης καὶ πρὶν τῆς πανσελήνου. — Ὄταν τὰ σύννεφα εἰς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἦναι ὡς κεχρυσωμένα καὶ φαίνονται ὅτι χάνονται, ἦναι μικρὰ ἢ κινῶνται ἐναντίον τοῦ ἀνέμου, καὶ ἦναι λευκὰ, ἢ ὅταν οἱ ἀστέρες φαίνονται εἰς μέγαν ἀριθμὸν καὶ λάμπωσι μὲ ζωηρὰν λάμψιν. Τελευταῖον δ' ὅταν αἱ μυῖαι παίζωσιν εἰς τὸν ἀέρα, καὶ οἱ σφῆκες συσσωρεύονται τὸ πρῶτ' καὶ αἱ ἀράχαι φαίνονται εἰς τὸν ἀέρα ἢ ἐπὶ τῶν φυτῶν.

Προγνωστικὰ τοῦ πάγου καὶ τῆς χιόνης.
— Ὄταν τὰ σύννεφα ἦναι λευκο-κίτρινα καὶ βαδίζωσιν ἀργὰ, (ἂν καὶ ὑπάρχη δυνατὸς ἀνεμος), καὶ ὁ οὐρανὸς ἦναι ὠχρὸς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος πρὶν νὰ ἔκβῃ ὁ ἥλιος. Καὶ τὰ μὲν λευκὰ σύννεφα τὸ θέρος, εἶναι σημεῖα πάγου· τὰ δὲ λευκὰ σύννεφα, τὸν χειμῶνα, ἂν μάλιστα καὶ ὁ ἀήρ ἦναι ὀλίγον γλυκὺς, προδηλοῦσι τὴν χιόνα.

Προγνωστικὰ τῆς βροντῆς. κτλ. — Ὄταν ὁ καιρὸς ἦναι πνιγερὸς, τὸ ἔδαφος τῆς γῆς σχίζεται, καὶ τὸ θέρος, μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας τοῦ νοτίου ἀέρος ὑπάρχωσι μεγάλα σύννεφα ὡς βουνὰ, μὲ μαῦρα σύννεφα ὑπεράνωθεν, ἐξ ἅπαντος τότε ὑπάρχουσι βροχαὶ καὶ βρονταί.

Προγνωστικὰ τῶν νοσηρῶν καιρῶν. — Ὁ ξηρὸς καὶ ψυχρὸς χειμῶν μὲ νότιον ἀνεμον καὶ παρεπόμενος εἰς βροχερὰν ἀνοιξιν, αἱ μεγάλαι θερμότητες χωρὶς ἀνεμον τὴν ἀνοιξιν, τὰ ἀνοστα ὄσπρια, ἀφοῦ μάλιστα διήρχεσεν ἐπὶ πολὺ νότιος ἀνεμος ἀνευ βροχῆς ἀναθυμιάσεις μεμολυσμέναι εἰς τὴν ἀέρα· τελευταῖον δὲ πολλὰ ἔντομα καὶ ζῴφια, ὡς βάτραχοι, μυῖαι, ἀκρίδες, κάμπαι, κτλ.

☞ Τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν ἐδημοσιεύσαμεν οὐχὶ μόνον διὰ τὰ δείξωμεν πόσον τιμῶμεν καὶ σεβόμεθα τῆς ἀξιοτίμου ταύτης ἐταιρίας τὰς ἐνδαβήνσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ παβῆσιν ἡμῶν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὁμογενεῖς τὸν ὑπὲρ τῆς παιδείας θερμὸν αὐτῆς ζῆλον, καὶ τὴν εὐγενῆ τῆς πεποιθήσειν τοῦ ὅτι τιμῶσα τὰ μικρὰ, δύναται νὰ συνεργήσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους μας.